

Nr 167.

Av herr **Lövgren**, om ändrad lydelse av 32 § sjömanslagen.

Uti trettioandra paragrafen sjömanslagen av den 15 juni 1922 stadgas rätt till hyra utöver anställningstiden för en resp. två månader, om sjöman avskedas på grund av sjukdom.

Under den första tiden, som denna lag tillämpades, rådde icke några delade meningar om innehållet i nämnda paragraf. Men sedan en kommentar till lagen utkommit av trycket, har man från redarehåll gjort svårigheter med utbetalandet av hyra enligt denna paragrafs bestämmelser, i det man med stöd av kommentaren ansett sig äga valfrihet att antingen uppsäga avtalet, och i så fall blott utbetala hyra för den tid, som stadgas av bestämmelserna i detta, eller ock avskeda sjöman med stöd av bestämmelserna i § 32.

Det råder icke något tvivel därom, att meningen med bestämmelserna i nämnda paragraf ursprungligen var den, att bereda sjömän, som avmönstrades på grund av sjukdom, en form av sjukersättning, ehuru, det skall medgivas, en i viss grad oformlig sådan. Men med den tolkning paragrafen fått uti praxis under senare tid har den helt och hållet kommit att tjäna andra syften.

I de fall där en sjöman är anställd för seglationsåret — detta gäller framförallt inom den mindre sjöfarten — råder icke någon tvekan, utan där utbetalas hyran enligt bestämmelserna i § 32. Men på de fartyg där manskapet mönstras med avtal om 7 dagars ömsesidig uppsägning — detta gäller uteslutande den större sjöfarten — där är det naturligen fördelaktigt för befälhavaren att uppsäga avtalet, och utvecklingen visar, att denna senare utväg användes allt oftare.

När sjömanslagen år 1922 behandlades i riksdagen, yrkades av undertecknad i motion, att denna paragraf skulle erhålla en formulering, som klart och otvetydigt sade ut, att när en man avskedades på grund av sjukdom, då skulle hyra till honom utgå med resp. två eller en månad utöver anställningstiden, men riksdagen avslog då detta yrkande.

Jag anser det emellertid vara av en synnerlig stor betydelse för våra sjömän, att denna ekonomiska fördel beredes dem, när de på grund av sjukdom måste lämna sin tjänst. För rederierna kunna icke de belopp det här är fråga om spela någon vidare roll. Men för den enskilde sjömannen däremot kan det vara av avgörande betydelse, om han erhåller det eller icke. Och jag tillåter mig därför vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte antaga följande förslag till ändrad lydelse av 32 § i sjömanslagen av den 15 juni 1922.

32 §.

Är sjöman — — — — — manskapsgraden.

Avskedas sjöman på grund av sjukdom, må ej den omständighet, att han är anställd med avtal om viss kortare uppsägningstid än två månader, om han tillhör befälsgraden, och en månad, om han tillhör manskapsgraden, berättiga befälhavaren att vid avskedandet utbetala hyra för kortare tid än två resp. en månad.

Har sjöman — — — — — förrätta tjänsten.

Stockholm den 21 januari 1924.

O. W. Lövgren.